

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Sjæletyven (Holger-Madsen, DK, 1916)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1358/a (pdf: p. 2–33)

Ns 1358/b (pdf: p. 34–59)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Fritz Magnussen:

Personnel:

Jurian Fox, beramt Detektiv.

Grev Maximilian Gellenberg.

" S J E L E T Y V E N . "

Kapt.

Baron Reginald Bluxier.

Dr. Anthonus Hermodi.

Af Detektiven Jurian Fox' Bedrifter I.

Kriminal-Drama i 3 Afdelinger, 62 Billeder.

Første Afdeling.

Indbyrdes i Helsingør.

Detektive Personerne:

Brev fra Grev Coltenberg.

Jurian Fox, berømt Detektiv.

Grev Maximilian Coltenberg.

Komtesse Judith, hans Datter.

Baron Reginald Bloster.

Dr. Anthelmus Harmodi.

Senkra, Neger, hans Tjener.

Judith og Reginald - Hævnøge.

Den elektriske Ledning og Overblikket.

Man bryder op-

Et Spor. _____

Et mislykket natligt Tjenerop.

Baron Blosters Assist.

Anden Afdeling.

Indviklede Spor og Uvædselige Kædetræninger.

Baronesse og Løve.

Jurian Fox vager Vildt.

En livende Hidsygdom truer Baron Blosters Liv.

Karoline Kærlighedsbrev.

Første Afdeling.

Forbrydelserne i Couingsby.

Nr. 227 - Gaspar Ronald.

Detektiven Jurian Fox.

Brev fra Grev Coltenberg.

Bring mig min Kuffert!

Grev Coltenberg og Jurian Fox.

Otte Indbrud paa 3 Uger.

En Diamantring til 10,000 Kr.

Interessante Balgæster.

Et Diadem til 100,000 Kr.

Judith og Reginald - Skinsyge.

Den elektriske Ledning er overskaaret.

Man bryder op.

Et Spor.

Et mislykket natligt Tyvekup.

Baron Blosters Ansigt.

Tredie Afdeling.

Anden Afdeling.

Indviklede Spor og uhyggelige Kendsgerninger.

Aftenen vil bringe Opklaringen.

Baronesse og Løge.

Jurian Fox vejrer Vildt.

En lurende Sindsygdøm truer Baron Blosters Liv.

Harmodis Kærlighedserklæring.
 Skyldig eller ikke skyldig.
 En pinlig Undersøgelse.
 Min Patient maa holde sig i Ro.
 Nr. 327 - Gaspar Ronald. Villa.
 Detektiven skifter Ham.
 Generalprøven.
 Fange Nr. 1204 - Grev Coltenbergs Gæst.
 Anthelmus Harmodis Hule.
 Nr. 1204 paa Opdagelse.
 Lægens Studereverelse.
 Anthelmus Skat.
 En ubuden Gæst.
 Det magiske Visitkort.
 Nr. 327 - gamle Kammerat!
 Baron Bloster stjæler fra sig selv!
 Et Overfald.

T r e d i e A f d e l i n g .

Nøglet redes ud til Enden.

Komtesse Judiths Sorg.
 Aftenen vil bringe Opklaringen.
 Meddel Baron Bloster at Halssmykket bringes til Byen.
 Blosters Overraskelse.
 Der har været Indbrud.

Lokkemaden paa Plads.

Det sidste Experiment. F o l l i n g.

Den japanske Rustning.

Det hypnotiserede Medium. Swinsbury.

Gaa til Grev Coltenbergs Villa.

Forbryder med sin Vilje.

I Morgen rejser jeg. En Svindler Fox.

Jeg maa af med Bloster.

Drik min Ven!

De er arresteret, Caspar Ronald.

Fangen fra Boxby.

Giftsdøden i Gulddyngen.

Da Toppet gik op siges Jurian Fox - en høj, hyperlegant

klædt og Kundskikkelse, smilende, skarpe Øjne og mørkt Haar -
i en lænestol. Hæderligt kundsomt ryger han en sigaret og slip-
per til en Kop Kaffe, sådane han stirrer frem for sig og følger
Fingens lette Bølger i Luftten.

2.

Episoden fra Grev Coltenbergs Villa.

Jurian Fox's Blik træder ind med Affældviserne og et Brev,
som han læve lægger foran sin Herre paa Bordet. Fox stirrer,
efter at tjekket er gjort, endnu et Øjeblik eftertænksomt frem
for sig, saa sætter han Sigaretten og tager Brevet, vinder og
drøjer det, læser det og giver sig til at læse. Under læsning-
en stiger hans Blikke østligt.

Episoden

Episoden fra Grev Coltenbergs Villa

Couingsby, i de sidste Hæfter, af det fra forskellige anseende
 de Første Afdeling. Verdi af flere Hund-
 rede Tjenerer, naar de det har været muligt for Politiet
 at opdage de Forbrydelserne i Couingsby.
 De vil mig som min Gæst, jeg venter Dem i afton med Tøget. De
 vil mig min trofaste og tillid, som uvalgt Saltebak.

1.

Detektiven Jurian Fox.

Maximilian Coltenberg.

Scenen er i den berømte Detektiv Jurian Fox' elegante Ung-
 karlelejlighed i Storbyen. Det er et Herreværelse, møbleret med
 Chesterfield-Møbler. Væggene er dekorerede med persiske Tæpper
 og Attributer, der hentyder til Husherrrens Beskæftigelse, Vaa-
 ben, interessante Objekter fra kriminelle Affærer o.s.v.

Da Tæppet gaar op sidder Jurian Fox - en høj, hyperelegant
 klædt ung Mandsekikkelse, skægløs, skarpe Øjne og mørkt Haar -
 i en Lænestol. Mageligt henslængt ryger han en Cigaret og nip-
 per til en Kop Kaffe, medens han stirrer frem for sig og følger
 Røgens lette Bølger i Luften.

2.

Brevet fra Grev Coltenberg.

Jurian Fox' Tjener træder ind med Aftenaviserne og et Brev,
 som han tavs lægger foran sin Herre paa Bordet. Fox stirrer,
 efter at Tjeneren er gaaet, endnu et Øjeblik eftertænkstomt frem
 for sig, saa kaster han Cigaretten og tager Brevet, vender og
 drejer det, bryder det og giver sig til at læse. Under Læsning-
 gen stiger hans Interesse synligt. En Automobil kører op og ud

(Brevet)

Kære Ven!

Deres Assistance i en højst mystisk Sag ønskes herved i

Gouingsby. I de sidste Maaneder, er der fra forskellige omboen-
de Rigmænd stjaalet Sølv og Smykker til en Værdi af flere Hun-
drede Tusinde Kroner, uden at det har været muligt for Politiet
at opdage det mindste Spor. Alle skælver for deres Ejendom. Kom
ud til mig som min Gæst, jeg venter Dem iaften med Toget. De
vil hos mig træffe et lille, men udvalgt Selskab.

Deres hengivne

Maximilian Coltenberg.

Fox lader Brevet synke og ser kendelig oplivet ud. Han gaar
 op og ned ad Gulvet. Saa synes han pludselig at have taget en
 Beslutning. Han ringer.

3.

Bring mig min Kuffert, jeg rejser med Afteniltoget.

Han giver livligt den indtrædende Tjener Ordre til at pakke
 sin Haandkuffert. Selv gaar han hen til sit Skrivebord, lukker
 sine Skuffer op og tager forskellige Papirer frem, som han flyg-
 tig gennemser. Han tager ligeledes en Browningpistol, som han
 opmærksomt undersøger, frem.

Da han er færdig, bringer Tjeneren hans Haandkuffert, samt
 Pels og Cylinder. Medens han hjælper sin Herre Tøjet paa
fortones Billedet.

Grev Coltenberg og Jurian Fox.

Udenfor Grev Maximilian Coltenbergs elegante Villa. Scenen
 er foran Indgangsportalen i Haven. En Automobil kører op og ud
 af den springer Jurian Fox, der paa Stentrappen modtages af
Grev Maximilian Coltenberg, en ældre statelig Mand, der hjær-

teligt trykker Detektivens Haand og fører ham ind i Villaen.
Interessante Begivenheder.

5.

Scenen er den store Salon i Villa Coltenberg. En Kreds af velkøbte herrer og Damer er samlede, livligt konverserer. Scenen er et elegant Gæsteværelse i Villa Coltenberg. Foran et Spejl staar Jurian Fox i Kjole og hvidt, beskæftiget med at lægge den sidste Haand paa sit Toilette. Paa en Sofa sidder Grev Coltenberg, ligeledes i Kjole, og beretter Jurian om de Forbrydelser, der har skabt en ligefrem Panik i det fornemme Kvarter.

I de sidste tre Uger har der fundet ikke mindre end 8 Indbrud Sted og er stjaalet for 200,000 Kr.

Jurian vender sig opmærksomt. Greven fortsætter: Og alle Vegne viser det sig, at Tyven er huskendt og gaar ud og ind, som hørte han hjemme.

6.

Jurian ser op. Da han ser Dr. Harmedi's Insigt studerer han forbevaet. Doktoren faaer let sammen ved Synet af "Baron Jurian" men Jurian har afsluttet sit Toilette og sætter sig opmærksomt foran Greven.

Jeg selv er heller ikke gaaet fri, i forgaars Nat er en Diamantring til 10,000 Kr. forsvundet fra min Skrivebordsskuffe. Hele Egnens fornemme Verden er ude af sig selv af Skræk.

Jurian ser eftertænkksom ud, rejser sig og gaar op og ned ad Gulvet. Greven ser paa sit Ur og tager saa Detektivens Arm: Det er Tid at gaa ned, min Ven. Lad mig under Navn af Baron Jurian forestille Dem for mine Gæster. Gid det maa lykkes Dem at bringe Klarhed i alle disse mærkelige Historier.

Interessante Balmæster.

Scenen er den store Salon i Villa Coltenberg. En Kreds af selskabsklædte Herrer og Damer er samlede, livligt konverserende.

I Forgrunden sidder Komtesse Judith - ung Skønhed - i ivrig Samtale med Baron Reginald Bloster, en smuk, bleg, ung Mand. I nogen Afstand fra dem staar, lænet til Kamingesimsen, Dr. Anthelmus Harmodi, en høj, mager, renbarberet, mørk Mand, med olivengul Teint, stikkende Øjne og Guldbriller.

Anthelmus Harmodi, der gør et stærkt personligt Indtryk, er, da Scenen aabnes optaget af at iagttage Judith og Baron Bloster. Hans Øjne viger ikke fra Parret. Værten og Jurian træder ind og den sidste forestilles for Judith og Baron Bloster; han bliver staaende i Samtale med dem, indtil Grev Coltenberg fører Dr. Anthelmus Harmodi hen til Præsentation.

Jurian ser op. Da han ser Dr. Harmodi's Ansigt studser han forbavset. Doktoren farer let sammen ved Synet af "Baron Jurian" men tager sig dog i det. Medens Samtalen fortsættes, betragter Jurian og Doktoren nu og da hinanden stjaalent.

Et Diadem til 100,000 Kr.!

Paa en fransk Rokoko-Etagere til højre i Salonen staar foruden en Samling kostbare Sølvgenstande et pragtfuldt Brillant-Diadem under en Glasmontre. Grev Coltenberg har samlet nogle af sine Gæster foran det pragtfulde Smykke, som de alle beundrer. Han vender sig pludselig mod den samtalende Gruppe i

Forgrunden. "Kom skal De se, Baron Jurian, det vil interessere Dem".

Jurian rejser sig og nærmer sig Smykket fulgt af Bloster, Judith og Anthelmus Harmodi. og Judith fortsætter deres Vej ud ad Grev Coltenberg forklarer. Jurian ser meget sigende paa ham og spørger: "Hvordan beskytter De det pragtfulde Smykke mod Tyve ?"

Coltenberg smiler: "Forsøgi!" Jurian gaar hen og løfter Montren. I samme Øjeblik ser man paa de overraskede Gæsters Ansigt, at de hører Lyden af elektriske Klokker over hele Huset. Tre Tjenere viser sig øjeblikkelig.

Jurian ler til Greven.

I samme Øjeblik slaas Dørene op til Spisesalen bag ved og man ser et pragtfuldt Taffel. Greven giver Signal til, at man skal gaa tilbords, og leende og snakkende gaar Gæsterne ind i Spisesalen.

9.

Rygevarelerne paa den anden Side af Spisesalen. Man maa helst se et Glimt af Salonen gennem en aaben Dør. Samme Selskab er samlet, konverserende, ved Kaffen. Judith og Bloster taler sammen, og Jurian er i Samtale med Dr. Harmodi, der er nervøs og optaget af at iagttage Parret. Hans Nervøsitet stiger, da han ser Parret forsvinde gennem Døren ind til Salonen.

10.

Judith og Reginald - Skinsyge.

Salonen. Judith kommer med Bloster. Da han ser, at Salonen er tom, griber han Kontessens Haand og kysser den og ser hende

bedende ind i Øjnene. Hun ser op til ham og læner sig ind til ham. Han kysser hende stormende.

I samme Øjeblik viser Anthelmus Harmodi sig i Døren, ligbleg af Ophidselse. Bloster og Judith fortsætter deres Vej ud ad en anden Dør.

11.

Salonen. Jurian og Graf Seltensberg træder ind i Salonen. Anthelmus Harmodi træder hurtigt ind. Han ser forbitret efter Parret. Da han ser, at ingen er inde i Salonen, kigger han rundt til alle Sider og iler hen imod Diademmet. Han river hurtig en Lommekniv op af Lommen og bsjer sig ned til Gulvet og skærer med et rask Snit noget over ved Siden af Etageren. Han rejser sig hurtigt og vil ile tilbage, men løber i Døren paa Jurian Fox, der kommer slentrende med en Cigaret i Munden. Synligt forvirret undskylder han sig og gaar tilbage til Rygeværrelserne.

12.

Den elektriske Ledning er overskaaret.

Jurian ser et Øjeblik forbavset efter ham. Saa nikker han med et megetsigende Smil og gaar rolig hen til Diademmet. Han undersøger det paa alle Kanter og Leder og følger sluttelig de elektriske Ledninger. Pludselig springer han op med et Overraskelses-Udbrud: Ledningen er skaaret over.

Han tænder sig koldblodigt en Cigaret og gnider sig i Hænderne. Saa spadserer han roligt tilbage til Selskabet.

13.

Man bryder op.

Et Par Timer senere. Udenfor Villaen ses en Række elegante

Automobiler. Gæsterne tager Afsked. Reginald gaar med Anthelmus Harmodi under Armen. Paa Trappen ses Judith, Grev Coltenberg og Jurian.

Jurian udstøder et 14. vrasket Haab og springer op. I samme Øjeblik bøjer Skikkelsen sig og forsvinder i Mørket og flygter som en Kat ud gennem Havedøren.

Salonen. Jurian og Grev Coltenberg træder ind i Samtale.
Naa - siger Greven - hvad mener De saa om Situationen, kære Ven.

Jurian er ilst hen til det elektriske Lys, som han tænder. Jurian smiler alvorligt og lægger Fingren paa Munden. De alt bliver lyst, staar han med sin Revolver i den ene Haand og Blødderlygten i den anden.
Forelsbigt - siger han - kan jeg ikke sige andet end at jeg tror, at jeg vil tilbringe Natten sammen med de pragtfulde Brillanter derhenne. Baronnen ser overrasket paa ham og saa saa liler han hen og trykker paa Ringapparatet. Grev Coltenberg søngsteligt paa Diademmet.

De trykker hinandens Hænder.

15.

Baron Diadem er rødset. Grev Coltenbergs - udbryder han -
Et mislykket natligt Tyvekup - Baron Blosters Ansigt.
 medens Greven ser overrasket og spørgende paa ham - og nu tror jeg, det ikke skal være længe, inden vi har Mødet for alle

Salonen. Det er mørkt. Maanen skinner gennem Vinduerne og særlig gennem Glasruderne i en Dør, der fører ud til Villaens Have. I en lav Chesterfield Lænestol sidder Jurian Fox ved Siden af Kaminen med et Teppe om Fødderne. Halvt fremoverbøjet afventer han, hvad der vil ske.

Pludselig formærkes Maanestriben af en Skygge, og man ser en mørk Skikkelse famle ved Havedøren, der omsider giver sig. Skikkelsen træder ind og bliver et Øjeblik staaende usikkert midt paa Gulvet, medens Jurian med den allerstørste Forsigtighed bøjer sig frem.

Tyven lader pludseligt Skinnet fra en elektrisk Blødderlygte spille i Diamantdiademmet. Saa slukker Lygten.

I samme Øjeblik tænder Jurian sin Lygte og dens lange lysende Stribe træffer Tyvens Ansigt, og man ser:

Baron Reginald Bloster, ligbleg og med forvildet Ansigt!

Jurian udstøder et overrasket Raab og springer op. I samme Øjeblik bøjer Skikkelsen sig forover i Mørket og flygter som en Kat ud gennem Havedøren.

Baron og Lys.

16.

Scenen er i Villa Scharnbergs Park. Gennem Indgangen til Parken kommer Baronens Ridende sammen med Dr. Anthonius. Da alt bliver lyst, staar han med sin Revolver i den ene Haand og Blændlygten i den anden.

Hans Ansigt udtrykker den højeste Grad af Overraskelse. - Saa iler han hen og trykker paa Ringeapparatet. Grev Coltenberg kommer ilende i Slobrok.

Jurian griber ham i Armen og peger paa Havedøren.

Deres Diadem er reddet, Grev Coltenberg! - udbryder han - medens Greven ser overrasket og spørgende paa ham - og nu tror jeg, det ikke skal vare lange, inden vi har Mesteren for alle Tyverierne.

Lige, da han siger det, ser man, der staar op af et smukt Buekast, som man kan se og Dr. Anthonius kommer tillyns langt borte i Havedøren. De to ser overrasket paa de kommende og træder sig i Fødder og løber ind i Huset.

Dr. (fortilende).

Jurian og Anthonius kommer til Baron. Indimellem peger Anthonius paa Buekast og beder Jurian sætte sig. Han sætter sig under den følgende Scene og Jurian får's spørgende Ansigt og op af i Huset.

20.

Da Iuranda Hinderyden truer Baron Klosters Liv!

A n d e n A f d e l i n g .

Anthelmus ----- til Judith.

Jeg har set, at De interesserer Dem for min Patient.

Indviklede Spor og uhyggelige Kendsgerninger.

Baron Kloster, siger han - jeg har været ansat

set for min Pligt at give 17. den Oplysning, at det desværre

er meget lidt for ^{Kontesse} De Iuranda, arvet Hinderyden truer

med et forkædet Baronesse og Løge.

Scenen er i Villa Coltenbergs Park. Gennem Indgangen til Parken kommer Kontesse Judith ridende sammen med Dr. Anthelmus Harmodi. Doktoren springer af Hesten og hjælper Judith ned. En Groom fører Hesten bort til Staldbygningen. Dr. Harmodi og Kontessen gaar langsomt spadserende ind i Parken.

Da Judith ser op paa ham med Sjælene fulde af Taarer og fortvivlet spørgende, Iuranderer hans Ansigt sig og bliver fuldt af Venlighed og Medlidenhed. Han siger at liste sin Arm om hendes

18.

Jurian Fox vejrer Vildt.

Et andet Sted i Parken. Jurian Fox kommer tankefuld gaaende. I Haanden holder han en Bog, som han nu og da kigger i; men man ser, at hans Tanker er optaget af det passerede.

Lige, da han passerer en Bænk, der staar op af et smukt Buskads, ser man Kontessen og Dr. Harmodi komme tilsyne langt borte i Havegangen. Jurian ser overrasket mod de kommende og træder saa rask ind i Buskadset bag Bænken.

19. (Nærbillede).

Judith og Harmodi kommer til Bænken. Indsmigrende peger Doktoren paa Bænken og beder Judith sætte sig. Hun sætter sig. Under den følgende Samtale ses Jurian Fox's spejdende Ansigt nu og da i Buskadsets Løv.

En lurende Sindsygdhed truer Baron Blosters Liv!

Anthelmus Harmodi taler indtrængende til Judith.

Jeg har set, at De interesserer Dem for min Patient,
Baron Bloster, Komtesse - siger han - jeg har derfor anset
det for min Pligt at give Dem den Oplysning, at det desværre
er sørgeligt fat med ham. En lurende, arvet Sindsygdhed truer
med at forkorte hans Liv.

Harmodi ser ufravenet med sine brændende Øjne paa Judith, medens han siger dette.

Hun hører til med stigende Ophidselse og skjuler tilsidst Ansigtet i sine Hænder. Harmodi iagttager med et tilfreds og haanligt lille Smil Virkningen af sine Ord.

Da Judith ser op paa ham med Øjnene fulde af Taarer og fortvivlet spørgende, forandrer hans Ansigt sig og bliver fuldt af Venlighed og Medlidenhed. Han søger at liste sin Arm om hendes Skulder.

Harmodis Kærlighedserklæring.

Han forandrer pludselig Taktik og griber Judiths Haand.
Betro Dem fuldt ud, Komtesse, til en Mand, der elsker Dem langt
højere end Reginald Bloster - siger han indsmigrende - jeg vil
gøre alt for Dem, glem den ulyksalige Baron og følg mig. Jeg
har lige arvet en Formue. Jeg vil bære Dem paa Hænderne.

Han bøjer sig ned og kysser lidenskabeligt Judiths Hænder.
 Hun springer op og støder ham voldsomt fra sig og ser opbragt og fortvivlet paa ham.

Skam Dem, Dr. Harmodi. At De vover at tale til mig om

Kærlighed i et Øjeblik som dette. Gaa Deres Vej.

Hun gaar hurtigt uden at se sig tilbage.

Harmodi glor rasende efter hende, saa knytter han Haanden paa Reginald og spørger ansvarsfuldt til hans Befindende. Reginald og truer harmfyldt efter hende og gaar.

22.

Jurian Fox træder sagte ud af Buskene og ser med et Smil efter Doktoren.

Aha, kære Doktor Harmodi. Nu begynder Gaaden at blive lettere løselig.

Skyldig eller ikke skyldig ?

Scenen er i Baron Reginald Blosters smukke Arbejdsværelse.

Reginald, halvt sidder, halvt ligger, i en stor Lænestol i sin Hjemmefrakke. Om Hovedet bærer han et hvidt Bind, et koldt Omslag, som han nervøst nu og da væder i en Skaal koldt Vand. Han ser trist og lidende ud.

En pinlig Undersøgelse.

En Tjener træder ind og melder Jurian Fox. Bloster gør en halv sørgerlig Bevægelse, men giver dog Tegn til, at Jurian kan komme. Jurian træder ind. Bloster gør Undskyldning for sin Tilstand og Fox sætter sig ligeoverfor ham. Efter almindelige Høflighedsbemærkninger, under hvilke Jurian stadig stærkt interesseret betragter den unge Mand, spørger Jurian pludselig Baron, om han har hørt, at der har været Indbrud i Grev Coltenbergs Villa. Man ser, at Jurian gør alt for at studere den unge Barons Fysiognomi.

Billedet (der vises)

vises Anthelmus Harmodi træder pludselig uanmeldt ind. Ved Synet af Jurian farer han sammen. Han hilser koldt paa ham og varmt paa Reginald og spørger omsorgsfuldt til hans Befindende. Reginald klager sig over Hovedpine. Doktoren tager hans Puls og ryster paa Hovedet. Saa tager han Omslaget af og stryger et Par Gange hen over den Syges Hovede med sin Haand. Reginald ser synlig lettet ud.

26.

Min Patient maa holde sig i absolut Ro!

Jurian har stærkt interesseret iagttaget Bloster og Harmodi. Doktoren er synligt generet af hans Nærværelse, men hykler Elskværdighed. Min Patient maa desværre holde sig i absolut Ro, Baron Jurian - jeg beklager meget - - Jurian rejser sig, tager Afsked med Reginald og siger køligt og med et gennemborende Blik Farvel til Dr. Harmodi.

Harmodi ser mørkt efter ham. I det Øjeblik Jurian er forsvundet ser man ham foretage endnu en Række magnetiserende Bevægelser over Blosters Hoved. Billedet fortønes.

27.

Nr. 3271 - Caspar Ronald!

Scenen er i Jurian Fox' Værelse paa Villa Coltenberg.

Jurian kommer ind med Hat og Stok. Han kaster begge Dele fra sig og giver sig til at gaa op og ned ad Gulvet, med Cigaret i Munden. Saa gaar han pludselig hen og fremtager sin sorte Dokumentmappe; han tager i den et Billede, som han studerer længe og opmærksomt.

Billedet (der vises)

viser et Dobbeltportræt en face og Profil af den Art, Politiet tager dem. Det har en stærk Lighed med Dr. Anthelmus (dog ikke for meget) Over det staar Nr. 327, nedenunder det Caspar Ronald.

Jurian ryster tvivlraadig paa Hovedet, saa gemmer han atter Billedet i Mappen.

Han staar et Øjeblik og ser eftertænksomt ind i Kaminen, saa har han pludselig faaet en Ide. Hans Ansigt lyser op, og han iler hen til sin Kuffert, lukker den op og begynder at hale en Bunke Tøj ud af den, idet han siger: "Det er dog altid et Forsøg værd".

28.

Detektiven skifter Ham.

Jurian Fox har forklædt sig. Scenen er samme Værelse. I Stedet for Jurians elegante Skikkelse staar nu en brutal udseende, undersøgsig Forbrydertype foran Spejlet. Han er slet, men ikke helt pjaltet, klædt. Buskede Øjenbryn, rødt Ansigt. Jurian ser sig tilfreds i Spejlet.

Saa kommer han i Tanker om noget og smiler:

Jeg vil holde Generalprøve lige med det samme! Han løber ud.

29.

Generalprøven.

Grev Coltenberg sidder i sit Arbejdsværelse, optaget af at læse i en Bog. Pludselig aabnes Døren ganske langsomt, og Jurian, hvis Skikkelse i disse Omgivelser gør et yderst mørkt og uhyggeligt Udseende, smutter ind.

Han bliver staaende indenfor Døren, mørk og skummel, og

rømmer sig.

Grev Coltenberg springer op. Da han faar Øje paa Jurian, udstøder han et Forfærdelsesudbrud og søger hen til sit Skrivebord.

Jurian træder barsk frem. "Hands up" - raaber han, men da Greven øjensynligt bliver meget forskrækket, tilføjer han smilende - "og kom i mine Arme, kære Hr. Greve."

30.

Fange Nr. 1204 - Grev Coltenbergs Gæst!

Greven bliver bestyrtet, iler hen til Jurian og trækker ham ved Armen frem paa Gulvet.

Jurian ler og slaar ud med Armene.

Naa, jeg ser, at frigivet Fange Nr. 1204 er meget naturtro. De maa desværre finde Dem i, at han gæster Deres Hus en Dags Tid. Hr. Greve.

Medens Greven leende betragter Jurian, fortones Billedet.

31.

Anthelmus Harmodi's Hule.

Scenen er henad Aften udenfor Dr. Anthelmus Harmodi's Boelig, en skummel, gammel forfalden Villa, der nærmest ser ubeboet ud. Billedet aabnes med, at Dr. Harmodi træder ud af Indgangsdøren. Staaende paa Stentrappen raaber han barsk ud i Gaarden. Negeren Senkra, en stor, bred Afrikaner, kommer tilsyne og lusker hen til sin Herre. Luk Port og Døre overalt - kommanderer Harmodi - og gaa saa i Seng!

Han gaar ind igen.

deres gaar op. Nr. 1204 paa Opdagelse.

Scenen er Villaens Have. Man skimter et Glimt af Villaen. Jurian Fox kommer listende, spejdende til højre og venstre. Han er forklædt i den fra forrige Billede viste Dragt.

33.

Lægens Studerevarelse.

Scenen er i Anthelmus Harmodi's Studerevarelse. Det er et stort Rum med tunge Møbler, i Baggrunden en gammeldags Alkove-seng med tunge Gardiner. Væggene vræmles af mærkelige Genstande, australske og afrikanske Vaaben, Kranier, Skind. I Krogen staar to japanske Rustninger med tilhørende Jærnmasker. Værelsets Udstyrelse er egenartet og næsten uhyggeligt. Ved Siden af Alkoven en lille Jærndør.

Anthelmus Harmodi træder ind. Han gaar hen til sit Skrivebord og bliver staaende et Øjeblik spændt lyttende, saa tager han en Haandlygte paa Bordet, tænder den og gaar henimod Jærndøren.

34.

Udenfor Villaens Indgangsdør. Jurian Fox staar og træder i den Udenfor Villaen. Nr. 1204 - Jurian Fox - kommer forsigtigt listende over Gaardspladsen op mod Villaens Mure. Forsigtigt skotter han ind gennem Vinduerne i Stueetagen. For flere af dem er Skodderne lukkede. Pludselig bliver han staaende foran et Vindue, hvis Skodder staar en lille Smule paa Klem.

35.

Anthelmus Harmodis Skat.

Et lille Værelse i Villaen. Alt er mørkt. Man ser Jærn-

døren gaar op, og ind træder Dr. Anthelmus Harmodi med Lygten, der oplyser Værelset, der kun har et lille Vindue, Lyset falder gnistrende og funklende i en Samling af Sølv- og Guldsøj, Smykker o.s.v., der er hobede op paa Hylder. Doktorens mørke Ansigt fortrækker sig i et glædesstraalende Smil. Med en Gni-ers Kærlighed griber han flere af Genstandene og trykker dem ind til sig. Han bader sig i sin Rigdom. Billedet forandres hurtigt til

35 a.

Udenfor Værelsets Vindue ses Jurian Fox's Skikkelse, spændt lurende.

35 b.

Dr. Harmodi ses atter. Han staar og betragter kærligt et Guldbøger. Pludselig antager hans Ansigt et lyttende Præg. Han blegner og taber Bøgeret paa Gulvet. Han iler hen mod Jærndøren.

36.

En ubuden Gæst.

Udenfor Villaens Indgangsdør. Jurian Fox staar og trækker i den gamle Klokkestrang. Senkra kommer ilende fra Stalden. Han ser bestyrtet og forskrækket paa Jurian. Jeg vil tale med din Herre - siger Jurian barsk. Negeren forsøger at gøre Indvendinger. Jurian trækker et Stykke hvidt Papir op af Lommen og giver Negeren det.

Bring ham dette Kort!

37.

Et magisk Visitkort.

Scenen er i Harmodi's Studereværelse. Doktoren staar endnu med den slukkede Lygte i Haanden, da Senkra træder ind. Han styrter imod ham og river Papiret fra ham og læser (Kortet) Nr. 327 - Caspar Ronald (vises) Harmodi farer tilbage og maa støtte sig til sit Bord. Ligbleg ser han paa Kortet og paa Senkra og betyder ham, at han skal føre den fremmede ind.

37 a.

Medens han venter, iler Harmodi hen til Skrivebordet og tager sin Revolver frem og lægger den bag sig paa Bordet.

38.

Nr. 327 - gamle Kammerat!

Jurian - Nr. 1204 - træder ind. Han ser sig lynsnart omkring og betragter opmærksomt Harmodi's Ansigt. Saa gear han hen imod ham og strækker sin Haand ud imod ham. Goddag Nr. 327 - gamle Kammerat, Caspar Ronald, kender du mig ikke igen - siger han grinende.

39.

Baron Bloster stjæler fra sig selv!

Scenen er i Reginald Blosters tidligere viste Arbejdsværelse. Baronnen sidder ved Kaminen læsende i en Bog. Pludselig ser han op, ser sig forvirret omkring, tager sig til Hovedet,

stirrer atter omkring i Værelset. Han prøver paa at sidde roligt, men kan det ikke; saa rejser han sig, ser paa sit Ur, bliver febrilsk og staar pludselig midt paa Gulvet med et helt forandret, forvildet Ansigt.

Han bliver pludselig aktiv. Han lister sig hen til sit Chatol, lukker, idet han ser sig sky om til alle Sider, dets Klap op og tager en hel Bunke Pengesedler, som han stikker til sig. Saa lukker han Skabet i Chatollet op og tager en Del Bøgere og Smykker o.s.v. Dette vikler han ind i et lille tyrkisk Bordtæppe.

Forsigtig lister han sig hen til Vinduet. Han ser ud. Saa kryber han forsigtigt ud gennem Vinduet.

40. (Fortsættelse af 38)

Jurian staar overfor Dr. Harmodi, der glør rasende men synlig forvirret paa ham. Hvad mener De ? Jeg kender Dem ikke. Jeg er Dr. Harmodi. Ønsker De at konsulere mig ? Jurian ser prøvende paa ham. Tag Dig iagt, 327! Kender du ikke en gammel Kammerat igen!

Han gaar frem imod Doktoren. Gaa Deres Vej - siger Harmodi. - De skal faa Penge. Vær's go'. Han trækker en stor Seddel op af Lommen.

Jurian griner: Naah, det var da godt, at Du kunde kendes ved mig. Ja, vel, nu gaar jeg; men Du skal nok høre fra mig igen, 327!

Jurian trækker sig tilbage. Han har opnaaet, hvad han vilde. Med et dybt Skrabud for Doktoren gaar han ud af Døren.

Harmodi staar maalløs tilbage. Saa gaar han hen og tager hurtigt en japansk Kniv paa Bordet. Han ringer hurtigt paa en elektrisk Klokke. Senkra kommer ind. Harmodi iler hen til ham og trykker ham Kniven i Haanden og peger indtrængende efter den forsvundne Jurian, idet han gør en betegnende Bevægelse.

Senkra nikker tavst og iler bort. Harmodi synker selvopgivende ned paa en Stol.

Scenen er den følgende Dag paa Villa Doltenberg i Greveens Arbejdsverden. 42. Jurian sidder i en Lænestol ved Vinduet og ser mørkt. Et Overfald. En mørk Jurian træder ind.

Han stikker sig i øjet. Han tørrer sine Øjne og gaar hen Landevejen udenfor Dr. Harmodis Villa. Paa den ene Side af Vejen Skov. Baron Bloster kommer listende med Bylten paa Nakken.

42 a.

Lidt længere tilbage paa Landevejen. Nr. 1204 - alias Jurian Fox - kommer hurtig gaaende i Tanker. Man ser en mørk Skygge snige sig langs Skovkanten og med et pludseligt Sæt springe løs paa ham. Det er Senkra. De vælter til Jorden. I samme Øjeblik springer Baron Bloster løs paa Gruppen og slynger Senkra langt henad Vejen. Han taber Kniven. Senkra styrter afsted fulgt af Baron.

Jurian rejser sig op, fortumlet. Han staar et Øjeblik raadvild og ved ikke, om han skal ile efter dem, saa faar han Øje paa Kniven, tager den op, stikker den til sig, og siger triumferende:

Det var det sidste Bevis!

Aften vil sig Jurian vil sig - siger han. Han kan sig udbrude

Min Barons Assistance - Forstaaendet er ikke helt ufarligt.

Hvad er Lyden ? - spørger Greven i Spænding.

Tredie Afdeling.

Var Baron Reginald Kloster ?

Nøglet redes ud til Enden.

Greven ser sig om i Armen og ser et
øjeblik maaltid paa ham. 43.

Komtesse Judiths Sorg.

Hvad er Baron Kloster at Hjemmet? bringer til den gamle

Scenen er den følgende Dag paa Villa Coltenberg i Grevens
Arbejdsværelse. Komtesse Judith sidder i en Lænestol ved Vin-
diert og ser mærkt og bedrøvet hen for sig. Jurian træder ind.
Han studser ved at se Judith. Hun tørrer sine Øjne og gaar ham
i Møde. Han griber hendes Haand og ser medlidende paa hende.

"Jeg har en Filstaaelse at gøre Dem, Komtesse - siger han -
jeg kom uforvarende til at høre en Samtale mellem Dem og Dr.
Harmodi igaar. De skal ikke være bekymret, Baron Reginald fej-
ler ikke noget. Judith ser overrasket op paa ham.

Jeg kan ikke sige Dem mere i Øjeblikket - fortsætter
Jurian - men lov mig, at De vil stole paa mig og gøre hvad
jeg siger saa vil alt vende sig til det bedste."

Judith ser glædesstraalende paa ham og trykker hans Haand
og iler ud.

Jurian ser smilende efter hende.

Kloster's Assi. under Forstaaendet.

44.

Den unge Baron er meget spændt. Han holder Hjøreren heelt
fast. Antagelsen er paa hans Arm.

Grev Coltenberg kommer ind. Jurian iler ham i Møde.

Jeg har en stor Overraskelse til Dem, Hr. Greve, inden

Aften vil min Opgave være løst - siger han. Men jeg maa udbede

Hilfede skifter til Coltenbergs Arbejdsværelse. Greven

mig Deres Assistance - Foretagendet er ikke helt ufarligt.

Hvem er Tyven ? - spørger Greven i Spanding.

Hvad vilde De sige, hvis jeg sagde til Dem, at Hustyven var Baron Reginald Bloster ?

Greven farer tilbage og griber Jurian i Armen og ser et Øjeblik maalløs paa ham.

44 a.

Meddel Baron Bloster at Diamantsmykket bringes til Byen imorgen.

Gør mig en Tjeneste at meddele Baron Bloster, at Diamantdiademmet bringes til Banken imorgen - siger Jurian tørt - og overlad Resten til mig.

45.

Baron Blosters Overraskelse.

Scenen er i Baron Reginald Blosters Arbejdsværelse.

Reginald kommer ind i Morgenjakke med Cigaret i Munden. Han ser atter bleg og medtaget ud. Han gaar hen til Chatollet og faar Øje paa den sabnede Klap og farer tilbage, leder febrilsk i Skabet og ringer Storm paa sit Tjenerskab. Tjeneren kommer styrtende ind, fulgt af Dr. Anthelmus Harmodi, der er i Overtøj. Bloster styrter mod Harmodi og forklarer ham ude af sig selv om Tyveriet. Dektoren paahearer ham roligt, men undersøger kun nøje Blosters Ansigt under Fortællingen.

Den unge Baron er meget ophidset. Han beder Tjeneren hente Politi. Anthelmus lægger beroligende Haanden paa hans Arm. Bloster iler til Telefonen og ringer.

45 a.

Der har været Indbrud hos mig i Nat.

Billedet skifter til Coltenbergs Arbejdsværelse. Greven

griber Telefonen. Ved Efterretningen, han hører, maler hans Ansigt den højeste Forbavselse.

45 b.

Blosters Værelse. Bloster ses et Øjeblik telefonerende, medens Harmodi opmærksomt vogter hans Mine.

45 c.

Coltenbergs Værelse. Grev Coltenberg fortæller, stadig lyttende, Jurian om Indbruddet hos Bloster. Jurians Ansigt viser den største Overraskelse.

Jeg sender mit Diamantdiadem til Banken imorgen - slutter Grev Coltenberg sin Samtale i Telefonen; medens Jurian nikker.

46.

Blosters Værelse. Bloster staar overfor Harmodi. Han fortæller ham, at Greven vil sende sine Kostbarheder bort. Et lynsnart Glimt oplyser Doktorans Ansigt. Han lægger Haanden paa Baronens Skulder.

Ovenpaa denne Sindsbevægelse maa Du atter have din Kur i Aften - siger han til Bloster og ser skarpt paa ham. - Du følger med mig ud til Villaen. Det sidste siges i en næsten bydende Tone til Baron.

47.

Lokkemaden er paa Plads.

Scenen er henad Aften i Grev Coltenbergs Salon. Diamantdiademmet staar paa sin Plads. Grev Coltenberg og Jurian Fox sidder samtalende ved Kaminen. Tjeneren aabner Døren og fører

to civile Politimænd ind. De efterfølges af Judith, der ikke forstaar hele den mærkelige Situation. og betyder, at Greven skal Jurian præsenterer Politimændene for Greven og peger paa Salonens Sideværelse. De maa opholde Dem herinde, mine Herrer, sammen med Komtesse Judith. Hvem der saa kommer herind, maa De ikke forstyrre vedkommende, men kun følge efter ham, hvorhen han gaar. Lys. Værelset ligger lidt i Mørke.

Jurian og Greven hjælpes i Overtøjet. Jurian efterser sin Revolver og rækker Greven et Vaaben Mage til. Billedet fortønes

Greven gaar op, og Anthelmus Harmodi skruer op for Lyset.

48.

Han efterfølges af Reginald Bloster, der er bleg og nervøs.

Det sidste Experiment.

Anthelmus er selv meget usrolig.

Senkra uskadeliggøres.

Han beder straks Reginald om at sætte sig i Lænestolen og

Scenen er foran Dr. Anthelmus Villa, der henligger endnu mere søde og mørk end ellers. Nede fra Haven ser man Grev Coltenberg og Jurian Fox nærme sig Huset forsigtigt. Da de kommer op til Indgangsdøren, trækker Jurian i den rustne Klokkestreng. Negeren Senkra stikker Hovedet ud, men bliver i samme Øjeblik grebet af Jurian, der slynger et uldent Tørklæde om hans Hoved. Greven og Jurian binder ham og bærer ham ind i Huset.

Det armenotterede Medium.

49.

Anthelmus nikker tilfreds med et godt Sall. Saa siger han

En Kælder i Huset. Jurian og Greven kommer bærende med Senkra til Bloster. Saa gaar op. Bloster rejser sig mekanisk. Senkra, som de forsigtigt lægger i en Krog af Kælderen.

50.

Saa til Grev Coltenbergs Villa og den Diamantdiadem.

Den japanske Rustning.

Siger Anthelmus derpaa barsk og med Energi til sit Medium.

Dr. Anthelmus Harmodi's Arbejdsværelse. Jurian og Greven Bloster nikker. Han straks har tilbage med det. Bliver da optræder ind. Jurian skruer op for det elektriske Lys og Greven

ser sig et Øjeblik overrasket om i det mærkværdige Rum. Saa peger Jurian ind bag Alkovens Gardiner og betyder, at Greven skal gaa derind. Selv gaar han hen til den ene af de store japanske Rustninger, der med Jærnmaske og Skjold danner et udmærket Skjulested, bag hvilket han kan staa. Greven skjuler sig bag Alkoven. Jurian gaar hurtigt hen og drejer om for det elektriske Lys. Værelset ligger lidt i Mørke.

Forbereder 51. sig Vilis.

Salomon hos Grev Coltenberg. Alt er stille. Man hører intet. Døren gaar op, og Anthelmus Harmodi skruer op for Lyset. Fra Sideværelset. Døren til Haven aabnes, og Reginald gaar ind. Han efterfølges af Reginald Bloster, der er bleg og nervøs. Denne Gang gaar han hurtigt hen til Stageren og tager Diademmet. Anthelmus er selv noget urolig.

Han beder straks Reginald om at sætte sig i Lænestolen og han er kommet. Judith styrter ind i Aftenkæbe, fulgt af Politi- henter et Glas Vin til ham. Han tager fra Bordet et Hulspejl, og den synker gradvise ned paa en Stol. De to, og senere Reginald klager over Hovedpine. Anthelmus foretager de samme følger efter Reginald ud paa den Haven, langsomt efterfulgt af magnetiske Bevægelser som tidligere, men denne Gang meget stærkere. Man ser pludselig, hvorledes Bloster falder hen i en Døs. Anthelmus ser spændt paa ham og Strygningerne holder op.

Hos Dr. Anthelmus. 52. Døren er atter kommet til Ro efter.

Man staar ved Det hypnotiserede Medium. Her kommer - siger han et Nips. - Dette var vort det sidste Nips. I Morgen rejser jeg.

Anthelmus nikker tilfreds med et ondt Smil. Saa siger han bydende til Bloster. Rejs Dem op! Bloster rejser sig mekanisk.

Jeg kan skaffe mig af med Bloster.

52 a.

Gaa til Grev Coltenbergs Villa og tag Diamantdiademmet, saa det

er det eneste Vidne imod mig. saa jeg skaffe mig af med - siger siger Anthelmus derpaa bærsk og med Energi til sit Medium. Han til sig selv. Han tager fra Skrivebordet en lille Flaske. Bloster nikker. Kom straks her tilbage med det. Bliver du op-

daget, saa drøb dig selv. Bloster nikker. Anthelmus tager Revolveren fra Skrivebordet og trykker ham den i Haanden. Gaa
saa!

Baronen gaar lydigt henimod Døren og forsvinder gennem den.

Anthelmus synker udmattet ned paa en Stol.

53.

Forbryder mod sin Vilje.

Salonen hos Grev Coltenberg. Alt er stille. Man hører intet fra Sideværelset. Døren til Haven aabnes, og Reginald gaar ind. Denne Gang gaar han hurtigt hen til Etageren og tager Diademmet. Han staar et Øjeblik stille, saa gaar han samme Vej fra hvilken han er kommet. Judith styrter ind i Aftenkaabe, fulgt af Politimændene. Hun synker grædende ned paa en Stol. De to, Opdagere følger efter Reginald ud gennem Haven, langsomt efterfulgt af den grædende Judith.

54.

I Morgen rejser jeg.

Hos Dr. Anthelmus. Doktoren er atter kommet til Kræfter. Han staar ved Skrivebordet. Skyerne trækker sammen - synes han at sige. - Dette maa være det sidste Kup, i Morgen rejser jeg.

54 a.

Jeg maa skaffe mig af med Bloster.

Doktoren staar endnu et Øjeblik. Men den dumme Dreng, der er det eneste Vidne imod mig, maa jeg skaffe mig af med - siger han til sig selv. Han tager fra Skrivebordet en lille Flaske

med Gift og gaar hen til Glassene. Han standser et Øjeblik, som betænkte han sig, saa ler han ondt og holder nogle Draaber i Blosters Glas. Billedet forvandles til

55.

En Villavej i Nærheden. Man ser Bloster ile afsted paa Afstand fulgt af de to Politimænd og Judith.

56.

Hos Doktoren. Bloster træder ind med stift stirrende Blik. Anthelmus iler imod ham. Han kaster Diademmet paa Bordet. Doktoren griber det graadigt. Saa ser han op paa Bloster, der bliver staaende stift foran ham.

57.

Drik, min Ven. Drik!

Drik, min Ven! - siger han og klapper ham venligt paa Skulderen. I samme Øjeblik hæves en Arm bag den japanske Rustning og et Revolverskud splintrer Glasset. Anthelmus farer tilbage. Bloster synker ned i Lænestolen.

58.

De er arresteret, Caspar Ronald!

Jurian Fox staar allerede foran Anthelmus med Revolveren løftet imod ham. Bag ham staar Greven. Anthelmus Harmodi ser ondt og stikkende paa Jurian, saa krydser han Armene.

59.

De to Politimænd styrter ind, fulgt af Judith, der grædende

synker ned ved Siden af Reginald, der er bevidstløs. Fox peger paa Harmodi. Arrester ham - siger han til Politimændene - det er Caspar Ronald, forhenværende Fange i Boxby Tugthus. Han er skyldig i to Mordforsøg og utallige Tyverier.

60.

I det Øjeblik Politimændene gaar hen imod Anthelmus, tager denne sig pludselig sammen. Med et vældigt Spring er han henne ved Jærndøren og inden Opdagerne kan faa fat i ham har han slaast Døren i for sig. Fox og Politimændene styrter hen til Døren og giver sig til at bryde den op.

61.

Giftgæden i Gulddynge.

Det lille Værelse. Anthelmus Harmodi staar forvildet med brændende Øjne midt paa Gulvet. Døren genlyder af Slag. Saa kaster han et sidste fortvivlet Blik paa alle sine Kostbarheder og trækker en lille Flaske op af Lommen og tømmer den til Bunden. Han synker ned ved Guldet, og han favner i Dødskampen krampagtig sine Skatte.

Døren springer op og Jurian Fox og Opdagerne kommer ind. De standser forfærdede og rystede, stirrende paa det uhyggelige Syn.

62.

Studereværelset ses med aaben Jærndør ind til denne Scene, der ses paa Afstand.

I Forgrunden knæler Judith med Blosters Hoved i sine Arme. Han har slaast Øjnene op og ser kærligt op til hende.

T a p p e .

"Sjæletyven".

Stk. NR. 36

Personerne.

Jurian Fox, berømt Detektiv.
Grev Maximilian Coltenberg.
Komtesse Judit, hans Datter.
Dr. Anthelmus Harmodi.
Senkra, Neger, hans Tjener.

743

H. Skovrup

Første Afdeling.

1. Hos Jurian Fox.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den berømte Detektiv Jurian Fox' elegante Ungkarlelejlighed i Storbyen. Det er et Herreverelse, møbleret med Ch Chesterfield- Møbler. Væggene er dekoreret med persiske Tæpper og Attributer, der hentyder til Husherrens Beskøftigelse, Vaaben, interessante Objekter fra kriminelle Affærer o.s.v.

Da Tæppet gaar op sidder Jurian Fox - en høj, hyper-elegant klædt ung Mandskikkelse, skægless, skarpe Øjne og mørkt Haar - i en Lænestol. Mageligt henslængt ryger han en Cigar og nipper til en KopmKaffe, medens han stirre frem for sig og følger Røgens lette Bølger i Luften. Jurian Fox' Tjener træder ind med Aftenaviserne og et Brev, som han tavs lægger foran sin Herre paa Bordet. Fox stirre, efter at Tjeneren er gaaet, endnu et Øjeblik

2.

eftertænkstomt frem for sig, saa kaster han Cigaretten og tager Brevet, vender og drejer det, bryder det og giver sig til at læse. Under Læsningen stiger hans Interesse synligt. Brevet:

Kære Ven! Deres Assistance i en højst mystisk Sag ønskes herved i Cingsby. I de sidste Maaneder er der fra forskellige omboende Rigmænd stjaalet Sølv og Smykker til en Værdi af flere Hundrede Tusinde Kroner, uden at det har været muligt at opdage det mindste Spor. Alle skælver for deres Ejendom. Kom ud til mig som min Gæst, jeg venter Dem iaften med Toget.

Deres hengivne

Maximilian Coltenberg.

Fox lader Brevet synke og ser kendelig oplivet ud. Han gaar op og ned ad Gulvet. Saa synes han pludselig at have taget en Beslutning. Han ringer. Han giver livligt den indtrædende Tjener Ordre til at pakke sin Haandkuffert. Selv gaar han hen til sit Skrivebord, lukker sine Skuffer op og tager forskellige Papirer frem, som han flygtig gennemser. Han tager ligeledes en Browningpistol, som han opmærksomt undersøger, frem. Da han er færdig, bringer Tjeneren hans Haandkuffert, samt Pels og Cylinder. Han hjælper sin Herre Tøjet paa. Fox gaar.

2 Banegaarden.

Paakl:

Pers. Rekv:

Jurian Fox gaar ind, fulgt af Tjeneren med Kufferten.

2 Banegaarden.

Paakl:

Pers. Rekv:

Jurian Fox gaar ind, fulgt af Tjeneren med Kufferten.

3. Elegant Salon hos Grev Coltenberg.

Paakl:

Pers. Rekv:

3.

Et stort og fornemt Selskab er samlet. Værten, Grev Coltenberg, en ældre statelig Mand, staar i Forgrunden i Samtale med Dr. Harmodi, en mager, renbarberet mørk Mand med gullig Teint og stikkende Øjne bag store Guldbriller. Han gør udadtil et fuldkomment roligt Indtryk, men hans Øjne følger og ser alt, hvad der foregaar om ham. ^{3a/} Greven ser af og til paa Uret og Dr. Harmodi ser spørgende paa ham. Ja, siger Greven, jeg venter en god Ven, Baron Jurian! Idetsamme kommer Komtesse Judit løbende hen til Faderen og spørger ham om noget. Dr. Harmodi er straks interesseret. Man ser, at han er forelsket i hende, og han forsøger at byde hende op til Dans, men da idetsamme, en anden ung Mand, inklinerer for hende, tager hun hans Arm. De unge gaar ind i Balsalen, og da samtidig en Tjener kalder Greven udenfor, staar Dr. Harmodi alene tilbage og ser rasende efter det unge Par.

4. Udenfor Grev Maxmilian Coltenbergs elegante Villa.

4.

Paakl:

Pers. Rekv:

Scenen er foran Indgangsportalen i Haven. En Automobil kører op og ud af den springer Jurian Fox, der paa Stentrappen modtages af Grev Maximilian Coltenberg, der hjerteligt trykker Detektivens Haand og fører ham ind i Villaen.

Balsalen.

Man ser Judit danse. Dr. Harmodi staar i Gæstebogen og følger hende med Øjnene.

6. Scenen er et elegant Gæsteværelse i Villa Coltenberg.

Paakl:

Pers. Rekv:

Foran et Spejl staar Jurian Fox i Kjole og hvidt, beskæftiget med at lægge den sidste Haand paa sit Toilette. Paa en Sofa sidder Grev Coltenberg, ligeledes i Kjole, og beretter Jurian om de Forbrydelser, der har skabt en ligefrem Panik i de fornemme Kvarter. " I de sidste tre Uger har der fundet ikke mindre end 8 Indbrud Sted og er stjaalet for 200.000 Kr." Jurian vender sig opmærksomt. Greven fortsætter: " Og alle Vegneviser det sig." at Tyven er huskendt og gaar ud og ind, som hørte han hjemme." Jurian har afsluttet sit Toilette og sætter sig opmærksomt foran Greven. " Jeg selv er heller ikke gaaet fri, i forgaars Nat er en Diamantring til 10.000 Kr. forsvundet fra min Skrivebordsskuffe. Hele Egnens fornemme Verden er ude af sig selv af Skrekk." Jurian ser eftertænksom ud, rejser sig og gaar op og ned af Gulvet. Greven ser paa sit Ur og tager Detektivens Arm: " Det er Tid at ned, min Ven. Lad mig under Navn af Baron Jurian forestille Dem MønemYnnGæster. Gid det maa lykkes Dem at bringe Klarhed i alle disse mærkelige Historier."

5.

7. Den store Salon i Villa Coltenberg.

Paakl:

Pers. Rekv:

En Kreds af Selskabsklædte Herrer og Damer er samlede, livligt konverserende. I Forgrunden kommer Komtesse Judit i Samtale med Dr. Harmodi. ~~Der gør et stærkt personligt Indtryk, er, da~~
~~Scenen begynder optaget af at iagttage Judit.~~ Værten og Jurian træder ind og den sidste forestilles for Judit og Dr. Harmodi. *7a/* Jurian ser op. Da han ser Dr. Harmodis Ansigt studser han forbavset. Doktoren farer let sammen ved Synet af "Baron Jurian." men tager sig dog i det. Medens Samtalen fortsættes, betragter Jurian og Doktoren nu og da hinanden stjaalent. Paa en fransk Rokoke- Etager til højre i Salonen staar foruden en Samling kostbare Sølvgenstande et pragtfuldt Brillant-Diadem under en Glasmontre. Grev Coltenberg har samlet nogle af sine Gæster foran det pragtfulde Smykke, som de alle beundrer. Han vender sig pludselig mod den samtalende Gruppe i Forgrunden. "Kom skal De se, Baron Jurian, det vil interessere Dem." Jurian rejser sig og nærmer sig Smykket fulgt af Judit og Anthelmus Harmodi. Grev Coltenberg forklarer. Jurian ser meget sigende paa ham og spørger. "Hvordan beskytter De det pragtfulde Smykke mod Tyve?" Coltenberg smiler: "Forsøg!" Jurian gaar hen og løfter Montren. I samme Øjeblik ser man paa de overraskede Gæsters Ansigter, at de hører Lyden af elektriske Klokker over hele Huset.

8. Nærbillede: En Korridor.

Man ser flere elektriske Klokker fungere.

6.

9. Salonen.

Paakl:

Pers. Rekv:

De Tjenere viser sig øjeblikkelig. Jurian ler til Greven. I samme Øjeblik slaas Dørene op til Spisesalen bag ved og man ser et pragtfuldt Taffel. Greven giver Signal til, at man skal gaa tilbords, leende og snakkende gaar Gæsterne ind i Spisesalen. Jurian Fox engagerer Judit, der er begyndt at interessere sig for ham. Dr. Harmodi som netop skal til at gaa hen mod Judit raser.

10. Te Tinen senere.

Spillebillede

Kabinet.

Fra Spisesalen kommer Judit og Fox, De er tydeligt forelskede i hinanden. Sætter sig. Dr. Harmodis lurende Ansigt ses. Fox er meget kærlig mod Judit. Dr. Harmodi raser. En Tjener kaldes Fox ind til Greven. Han undskylder sig. Gaar. Dr. Harmodi træder frem, beder om at maatte tale med Judit- bringer hende i Hypnose. Hun gaar ind i Salonen.

ind

Snar Kl. i venten i Haven og de bringer mig Diadem.

11.

Tekst en Time senere.

Salonen.

Paakl:

Pers. Rekv:

kommer ind og stiller sig

Beach

Judit staar foran Montren. Hun stryger sig nervøst med Haanden over Panden og betragter Smykket i Monteen. Hun staar og stirre drømmende paa det, da Fox viser sig i Døren. De to veksler et Par Ord sammen, saa gaar Judit ud. Fox skynder søg hen til Montren. Han undersøger denne fra alle Leder og Kanter og bøjer sig mod Gulvet.

12

7.

12 Paa Gulvet.

Man ser de elektriske Ledninger er skaaret over. *han gaar ind*

13. ~~Salonen.~~

Paakl.

Pers. Rekv:

Godtvalset

Fox kommer ind. Imedens tager han af Kufferten en Mappe frem. Han blader i den og man ser i

15. Nærfotografi.

En Række Forbrydertyper en face og i Profil, men allesammen meget smaa. (Man tænker sig, det er et Miniaturbillede, han selv har bekostet til eget Brug).

16. Vværelset.

Gennem en Lup forstørre han Billederne og standser ved et Billede, der ogsaa ses i

17.. Nærfotografi.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alt udmættet forstørres til Slut.

Man ser Dr. Harmodis Hoved en face og i Profil, men uden Brilller. Nedenunder staar: 237, Caspar Ronald.

18 Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fox smiler og gemmer Mappen i Haandkufferten, tager Kjolen paa, tænder en Cigaret og gaar ned.

21. Salonen.

Paakl.

Rekv. Pers:

21
8.

Almindeligt Opbrud. Gæsterne siger Farvel. Fox kommer. Siger Farvel til Judit og Dr. Harmodi. Denne synes meget oprømt, men hans Smil stivner, da Fox betragter ham indgaaende, idet han siger Farvel. Greven og Judit følger Gæsterne ud.

251
Det er mørkt. Maanen skinner gennem Vinduerne og særlig gennem Glasruderne og en Dør, der fører ud til Villaens Have. I en lav Chesterfield Lænestol sidder Jurian Fox ved Siden af Kaminen med et Tæppe om Fødderne. Halvt fremoverbøjet afventer han,

Rest Side 10.

22. Udenfor Villaen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Automobiler og Landauere føre Gæsterne bort. Dr. Harmodi holder paa, han har godt af at gaa, tager Afsked med Judit og Greven.

23. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fox ~~staar~~ ^{ind med} og betragter Smykket, da Greven og Judit kommer ind. Judit siger Godnat til Fox, kysser sin Fader og løber ud. "Naa siger Greven, "hvad mener De om Situationen, købe Ven?" Jurian smiler alvorligt og lægger Fingren paa Munden. "Føveløbigt," siger han, "kan jeg ikke sige andet end at jeg tror, at jeg vil tilbringe Natten sammen med de pragtfulde Brillanter derhenne." Greven ser overrasket paa ham og saa engsteligt paa Diademmet. De trykker hinandens Hænder. *De slukker.*

24. Judits Værelse.

Judit lytter anspændt, kigger forsigtigt ud af Døren og lister sig ud.

25 Salonen

rra'

Judit ikke med her.

10.

hvad der vil ske. Pludselig formærkes Maanestriben af en Skygge, og man ser en mørk Skikkelse famle ved Havedøren, der omsider giver sig. Skikkelsen træder ind og bliver et Øjeblik staaende usikkert midt paa Gulvet, medens Jurian med den allerstørste Forsigtighed bøjer sig frem. ~~Tyven lader pludselig Skinnet fra en elektrisk Blændlygte spille i Diamantdiademmet. Saa slukker Lygten.~~ I samme Øjeblik tænder Jurian sin Lygte og dens lange lysende Stribe træffer Tyvens Ansigt, og man ser : Judit med ligbleg og forvildet Ansigt! Jurian udstøder et overrasket Raab og springer op. I samme Øjeblik bøjer Skikkelsen sig forover i Mørket og flygter som en Kat ud gennem Havedøren. Jurian er ilst hen til det elektriske Lys, som han tænder. Daaalt bliver lyst, staar han med sin Revolver i den ene Haand og Blændlygten i den anden. Hans Ansigt udtrykker den højeste Grad af Overraskelse. Saa iler han hen og trykker paa Ringeapparatet. Grev Coltenberg kommer ilende i Slobrok. Jurian griber ham i Armen og peger paa Havedøren. "Deres Diadem er reddet, Grev Coltenberg!" udbryder han, medens Greven ser overrasket paa ham," og nu tror jeg, det ikke skal vare længe, inden vi har Mesteren for alle Tyverierne."

Anden Afdeling.

26. Baron Reginal Blosters smukke Arbejdsvareelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Judit
Reginal, halvt siddende, halvt liggende, i en stor Lænestol i *Faderens* Hjemmefrakke. Om Hovedet bærer han et hvidt Bind, et koldt Omslag, som han nervøst nu og da væder i en Skaal koldt Vand. Han ser træt og lidende ud. En Tjener træder ind og melder Jurian Fox.

Morsgrund

Dr. Armadi siger til Judith

11. ^{Judith} "Om et Kvarter ved Kilden".
Bløster gør en halv ^{angstelig} Bevægelse, men giver dog Tegn til, at Jurian kan komme. Jurian træder ind. Bløster gør Undskyldning for sin Tilstand og Fox sætter sig ligeoverfor ham. ^{Judith} Efter almindelige Høflighedsbemærkninger, under hvilke Jurian stadig stærkt interesseret betragter den unge ^{Prof} Mand, spørger Jurian pludselig ^{Judith} Baronen, om han har hørt, at der har været Indbrud i Grev Coltenbergs Villa. Man ser, at Jurian gør alt for at studere den unge ^{Danner} Barons Fysiognomi. Anthelmus Harmodi træder pludselig uanmeldt ind. Ved Synet af Jurian farer han sammen. Han hilser koldt paa ham og ^{Judith} varmt paa Reginald og spørger omsorgsfuldt til hans Befindende. ^{Judith} Reginald klager sig over Hovedpine. Doktoren tager hans Puls og ryster paa Hovedet. Saa tager han Omslaget af og stryger et Par Gange hen over den Syges Hoved med sin Haand. ^{Judith} Reginald ser synlig lettet ud. Jurian har stærkt interesseret iagttaget Bløster og Harmodi. Doktoren er synlig generet af hans Nærværelse, men Hykler Elskverdighed. "Min Patient maa desværre holde sig i absolut Ro, Baron Jurian, - Jeg beklager meget--" Jurian rejser sig, ^{Judith} tager Afsked med Reginald og spørger Dr. Harmodi, ^{og gaar med Wilhelms} om de skal følges ad ned af Vejen. Dr. Harmodi siger, han skal til Grev Coltenberg, ^{Judith} da han ogsaa er Læge for Frøken Judit, men da Fox fortæller, han ogsaa skal hjem, kan Dr. Harmodi ikke undslaa sig for at følges med ham. ^{Judith} indødt rasende, tager hurtig Afsked med Bløster og gaar med Fox.

27. Coltenbergs Villa.

Paakl.

Pers. Bekv:

Judit gaar ned i Haven.

12.

28. Udseer Haven.

~~Dr. Harmodi~~ ^{Wilchen} og Fox kommer gaaende. De gaar ^{dybest} ind i Haven.

29. I Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

~~Judit under de to Herren.~~ Fox hilser og gaar, efter at have vekslet et Par Ord med ^{Harmodi} hende, straks videre op mod Villaen. Dr. Harmodi gaar ~~med Judit~~ ned i Haven. Da ^{han} de er væk, vender Fox sig om og smutter ad en Sidegang ned i Haven.

30. Ved en Bæk.

Paakl.

Pers. Rekv:

Judit og Harmodi kommer til Bænken. ^{29/29B. Judith nedad} ~~Indsmigrende~~ peger Dok-
toren paa Bænken og beder Judit sætte sig. Hun sætter sig. Under den følgende Samtale ses Jurian Fox's spejdende Ansigt nu og da i Buskadsets Løv. Anthelmus Harmodi taler indtrængende til Judit. Han hypnotiserer hende. Hun hører til med stigende Ophidselse og skjuler tilsidst Ansigtet i sine Hænder. Harmodi iagttager med et tilfreds og haanligt lille Smil Virkningen af sine Ord. Da Judit ser op paa ham med Øjnene fulde af Taarer og fortvivlet spørgende, forandre hans Ansigt sig og bliver fuldt af Venlighed og Medlidenhed. Han søger at liste sin Arm om hendes Skulder. Han forandre pludselig Taktik og griber Judits Haand. "Betro Dem fuldt ud, Komtesse til en Mand, der elsker Dem siger han indsmigrende, "Jeg vil gøre alt for Dem, følg mig. Jeg har liget arvet en Formue. Jeg vil bære Dem paa Hænderne." Han bøjer sig ned og kysser lidenskabeligt Judits Hænder. Hun springer op og støder ham voldsomt fra sig og ser opbragt og fortvivlet paa ham. "Skam Dem, Dr. Harmodi. At De vover at tale til mig om Kærlighed i et Øjeblik som dette. Gaa Deres Vej!" Hun gaar hurtigt uden at se sig tilbage. Harmodi

*29/29B. Judith nedad
29B. Modet Bech
og Phanne ved Kilden.
Hypnotisk afbrude*

12.

glor rasende efter hende, saa knytter han Haanden og truer harmfuldt efter hende og gaar.

31. Nærbillede.

Paakl:

Pers. Rekv:

Jurian Fox træder sagte ud af Buskene og ser med et Smil efter Doktoren. "Aha, kære Doktor Harmodi. Nu begynder Gaaden at blive lettere løselig." Han gaar mod Villaen.

32. Gæsteværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fox kommer ind, skynder sig at tage sin Kuffert frem og finder deri Paryk etc. Fra sin Miniaturmappe leder han et Billede frem og begynder at sminke sig efter det.

33. Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ved Udgangen.- Idet Dr. Harmodi vil gaa ud af Haven, møder han Grev Coltenberg. De hilser hjerteligt paa hinanden, og Dr. Harmodi forsøger nu at vinde Greven for sin Plan: Egteskabet med Judit. Men Greven vil intet høre herom. Han slaar ham leende paa Skulderen og siger: "Det maa min Datter afgøre!" De tager Afsked med hinanden. Dr. Harmodi gaar ud af Haven. Greven op mod Villaen.

34. Gæsteværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bank
Foto Toluid.

13.

I Stedet for Jurians elegante Skikkelse staar nu en brutal udseende, undersatsig Forbrydertype foran Spejlet. Han er slet, men ikke helt pjaltet, klædt. Buskede Øjenbryn, rødt Ansigt. Jurian ser sig tilfreds i Spejlet. Saa kommer han i Tanker om noget og smiler: "Jeg vil holde Generalprøve lige med det samme!" Han løber ud.

35. Grev Coltenbergs Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Greven er optaget af at læse en Bog. Pludselig aabnes Døren ganske langsomt, og Jurian, hvis Skikkelse i disse Omgivelser gør etnyderst mørkt og uhyggeligt Udseende, smutter ind. Han bliver staaende indenfor døren, mørk og skummel, og rømmer sig. Grev Coltenberg springer op. Da han faar Øje paa Jurian, udstøder han et Forfærdelsesudbrud og søger hen til Skrivebordet. Jurian træder barsk frem. "Hands up," raaber han, men da Greven øjensynlig bliver meget forskrækket, tilføjer han smilende,—"kom i mine Arme, kære Greve." River Parykken af. Greven bliver bestyrtet, iler hen til Jurian og trækker ham ved Armen frem paa Gulvet. Jurian ler og slaar ud med Armen. "Naa, jeg ser, at frigivet Fange Nr. 1204 er meget naturtro. De maa desværre finde Dem i, at han gaster Deres Hus en Dags Tid, Hr. Greve." Greven betragter ham leende, og De sætter sig for at Fox kan forklare Greven sin Plan.

36. Udenfor Dr. Anthelmus Harmodis Bolig. Henad Aften.

Paakl.

Pers. Rekv:

14.

en skummel, gammel forfalden Villa, der nærmest ser ubeboet ud.-Billedet begynder med, at Dr. Harmodi træder ud af Indgangs=døren. Staaende paa Stentrappen raaber han barsk ud i Gaarden. Negeren Senkra, en stor, bred Afrikaner, kommer tilsyne og lusker hen til sin Herre. "Luk Port og Døre overalt," kommanderer Harmodi, " og gaa i Seng!" Han gaar ind igen.

37. Villaens Have.

Paakl.

Pers. Rekv:

Man skimter et Glimt af Villaen. Fox kommer listende, spejdende til højre og venstre. Han er forklædt i den fra Billede 35 viste Dragt.

38. Anthelmus Harmodis Studereverelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Det er et stort Rum med tunge Møbler, i paggrunden en gammel=dags Alkoveseng med tunge Gardiner. Væggene vrimler af mærkelige Genstande, australske og afrikanske Vaaben, Kranier, Skind. I Krogen staar to japanske Rustninger med tilhørende Jernmasker. Verelsets Udstyrelse er egenartet og næsten uhyggeligt. Ved siden af Alkoven en lille Jerndør.

Anthelmus Harmodi træder ind. Han gaar hen til skrivebordet og bliver staaende et Øjeblik spændt lyttende, saa tager han en Haandlygte paa Bordet, tænder den og gaar henimod Jerndøren.

39. Udenfor Villaen.

Paakl:

Pers. Rekv:

15.

Nr. 1204- Jurian Fox - kommer forsigtig listende over Gaardspladsen op mod Villaens Mure. Forsigtigt skotter han ind gennem Vinduerne i Stueetagen. For flere af dem er Skodderne lukkede. Pludselig bliver han staaende foran et Vindue, hvis Skodder staar en lille Smule paa Klem.

40. Et lille Værelse i Villaen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alt er mørkt. Man ser Jerndøren gaa op, og ind træder Dr. Anthelmus Harmodi med Lygten, der oplyser Værelset, der kun har et lille Vindue, Lyset falder gnistrende og funklende i en Samling af Sølv- og Guldtøj, Smykker o.s.v., der er hobede op paa Hylder. Doktorens mørke Ansigt fortrækker sig i et glædestraalende Smil. Med en Gniers Kærlighed griber han flere af Genstandene og trykker dem ind til sig. Han bader sig i sin Rigdom. Billedet forandret hurtigt til.

41. Udenfor Værelsets Vindue ses Jurian Fox' Skikkelse spændt lurende.

42. Dr. Harmodi ses atter. Han staar og betragter kærligt et Guldbæger. Pludselig antager hans Ansigt et lyttende Præg. Han blegner og taber Bægeret paa Gulvet. Han iler hen mod Jerndøren.

43. Udenfor Villaens Indgangsdør.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jurian Fox staar og trækker i den gamle Klokkestræng. Senkra kommer ilende fra Stalden. Han ser bestyrtet og forskrækket paa Jurian. "Jeg vil tale med din Herre," siger Jurian barsk. Negeren forsøger at gøre Indvendinger. Jurian trækker et Stykke hvidt Papir op af Lommen og giver Negeren det. "

16.

"Bring ham dette Kort!"

44. Harmodis Studerevørelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Doktoren staar endnu med den slukkede Lygte i Haanden, da Senkra træder ind. Han styrter imod ham og river Papiret fra ham og læser? Nr. 237 - Caspar Ronald. - Harmodi farer tilbage og maa støt=te sig til sit Bord. Ligbleg ser han paa Kortet og paa Senkra og betyder ham, at han skal føre den fremmede ind. Medens han venter, iler Harmodi hen til Skrivebordet og tager sig Revolver frem og lægger den bag sig paa Bordet. Jurian - Nr. 1304 - træder ind. Han ser sig lynsnart omkring og betragter opmærksomt Harmodis Ansigt. Saa gaar han henimod ham og strækker sin Haand ud imod ham. "Goddag 237, gamle Ven, Caspar Ronald, kender du mig ikke igen, siger han grinende. Dr. Harmodi farer sammen. Jurian staar over=for Dr. Harmodi, der glør rasende men synlig forvirret paa ham. "Hvad mener De? Jeg kender Dem ikke. Jeg er Dr. Harmodi. Ønsker De at konsulere mig?" Jurian ser prøvende paa ham. "Tag dig iagt? 237! Kender du ikke en gammel Kammerat igen!" Han gaar frem imod Doktoren. "Gaa Deres Vej," siger Harmodi. "De skal faa Ponge, værsgo." Han trekker en stor Seddel op af Lommen. Jurian griner: "Naa, det var da godt, at du kunde kendes ved mig. Ja vel, nu gaar jeg, men Du skal nok høre fra mig igen, 237!" Jurian trekker sig tilbage. Han har opnaaet, hvad han vilde. Med et dybt Skrabud for Doktoren gaar han ud af Døren. Harmodi staar maalløs tilbage. Saa gaar han

46. Salonen. ² Grevens. Fox. ^{vid alle} Skikkelser.

46 a) Souevdræket. Jüdiske gaar i
hvid dragt.

46 B. Salan. Tjeneriet.

46 C) Skonen ved Hlytten.

hen og tager hurtigt en japansk Kniv paa Bordet. Han ringer hurtigt paa en elektrisk Klokke. Senkra kommer ind. Harmodi iler h hen til ham og trykker ham Kniven i Haanden og peger indtrængende efter den forsvundne Jurian, idet han gør en betegnende Bevægelse. Senkra nikker tavst og iler bort. Harmodi synker selvopgivende ned paa en Stol.

45. Landevej udenfor Dr. Harmodis Villa.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jurian Fox kommer gaaende, da Senkra pludselig bryder ud fra Dortorens Have. Kniven blinker i Maneskinnet. Med et Sæt springer han løs paa Fox, men denne springer til Side og langer ham en Næsestyver ud. Kort Kamp, der ender med, at med nogle velrettede Boxestød slaar Senkra til Joøden, hvorpaa han samler Kniven op og gaar.

Tredie Afdeling.

~~47~~ Den følgende Dag paa Villa Coltenberg i Grevens Arbejdsverelse.

Paakl.

Kabinet.

Pers. Rekv:

Kontesse Judit sidder i en Lønestol ved Vinduet og ser mørkt og bedrøvet hen for sig. Jurian træder ind. Han studser ved at se Judit. Hun tørre sine Øjne og gaar ham i Møde. Han griber hendes Haand og ser medlidende paa hende." Jeg har en Tilstaaelse at gøre Dem,

18.

Komtesse," siger han," jeg elsker Dem. Judit ser glædestraalende paa ham og trykker hans Haand og iler ud. Jurian ser smilende efter hende. Gaar saa ogsaa ud.

48. Grevens Arbejdsverelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gæsteværelset

hægt ind til Talens.

Greven sidder ved Bordet. Han rejser sig. Jurian iler ham, i Møde. "Jeg har en stor Overraskelse til Dem, Hr. Greve, inden Aften vil min Opgave være løst," siger han. "Men jeg maa udbede mig Deres assistance, Foretagendet er ikke helt ufarligt." Even er Tyven spørger Greven i Spænding. "Hvad vilde De sige, hvis jeg sagde til Dem, at Hustyven var Deres egen Datter." Greven farer tilbage og griber Jurian i Armen og ser et Øjeblik maalløs paa ham. *Ja, jeg vilde sige, men det er ufarligt.*

Ger mig en Tjeneste at meddele hende, at Diamantdiademets brudes til Banken imorgen" siger Jurian tørt, "og overlad Resten til mig." Judit kommer. Greven fortæller, at Smykket skal fjernes. Hun ser forbavsset paa ham. *de gaar ind sammen.*

Coltenbergs Have.

49. Dr. Harmodi kommer, møder Judit. Hypnotiserer hende, hun fortæller om Smykkets Fjernelse. Han bliver nervøs. Vækker hende af Hypnosen. Hun flygter angst for ham. *de tringer hende at følge sig*

54. Grev Coltenbergs Salon. Henad Aften.

Paakl:

Pers. Rekv:

Diamantdiademets staar paa sin Plads. Grev Coltenberg og Jurian Fox sidder samtalende ved Kaminen. Jjeneren aabner Døren og føre to

18.

civile Politimænd ind. De efterfølges af Judit, der ikke forstaar ~~hale den mærkelige Situation.~~ Jurian præsenterer Politimændene for Greven og peger paa Salonens Sideværelse. "De maa opholde Dem herinde, mine Herrer, hvem der saa end kommer herind, maa De ikke forstyrre vedkommende, men kun følge efter, hvorhen vedkommende gaar." Jurian og Greven hjælpes i Overtøjet. Jurian efterser sin Revolver og rækker Greven et Vaaben Mage til.

55. Foran Dr. Anthelmus' Villa.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den henligger endnu mere øde og mørk end ellers. Nede fra Hæven ser man Grev Coltenberg og Jurian Fox nærme sig Huset forsigtigt. Da de kommer op til Indgangsdøren, trækker Jurian i den rustne Klokkestreng. Negeren Senkra stikker Hovedet ud, men bliver i samme Øjeblik grebet af Jurian, der slynger et uldent Tørklæde om hans Hoved. Greven og Jurian binder ham og bærer ham ind i Huset.

56. En Kælder i Huset.

Jurian og Greven kommer bærende med Senkra, som de forsigtigt lægger i en Krog af Kælderen.

57. Dr. Anthelmus Harmodis Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jurian Fox og Greven træder ind. Jurian skruer op for det elektriske Lys og Greven ser sig et Øjeblik overrasket om i det mærkelige Rum. Saa peger Jurian ind bag Alkovens Gardiner og betyder,

19.

at Greven skal gaa derind. Solv gaar han hen til den ene af de store japanske Rustninger, der med Jernmaske og Skjold danner et udmærket Skjulested, bag hvilket han kan staa. Greven skjuler sig bag Alkoven. Jurian gaar hurtigt hen og drejer om for det elektriske Lys. Værelset ligger lidt i Mørke.

Døren gaar op, og Anthelmus Harmodi skruer op for Lyset. ~~Han efterfølges af Judit, der er bleg og nervøs.~~ Anthelmus er selv meget urolig. Han ~~beder~~ ^{befaler} straks Judit om at sætte sig i Lenestolen og henter et Glas Vin til hende. Han tager fra Bordet et Hulspejl. Anthelmus foretager de samme magnetiske Bevægelser som tidligere, men denne Gang meget stærkere. Man ser pludselig, hvorledes Judit falder hen i Døs. ~~Anthelmus ser spændt paa hende og sitrykningerne holder op.~~ Anthelmus nikker tilfreds med et ondt Smil. Saa siger han bydende til Judit: "Rejs Dem op!" Judit rejser sig mekanisk. "Gaa til ^{sin Faders} Grev Coltenbergs Villa og tag Diamantdiademmet!" siger Anthelmus derpaa barsk og med Energi til sit Medium. Judit nikker. "Kom straks her tilbage med det. Bliver du opdaget, saa drøb dig selv." Judit nikker. Anthelmus tager Revolveren fra Skrivebordet og trykker hende den i Haanden. "Gaa saa!" Judit gaar lydløst henimod Døren og forsvinder gennem den. Anthelmus synker udmattet ned paa en Stol.

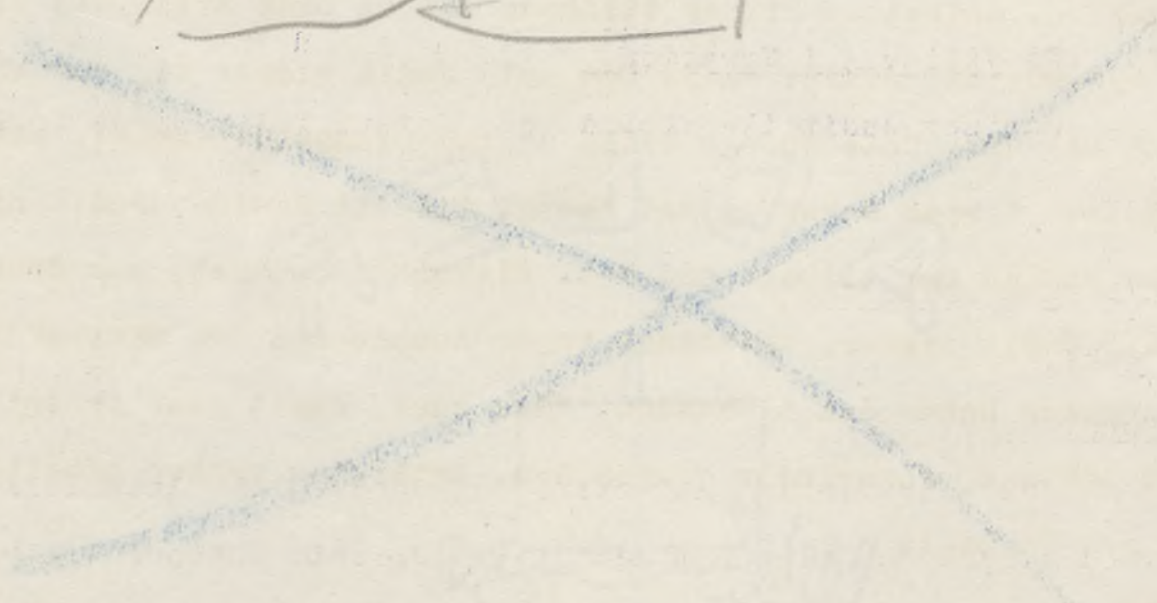
58. Salonen hos Grev Coltenberg.

Paakl.

Pers., Rekv:

Alt er stille. Man hører intet fra Sideværelset. Døren til Haven aabnes, og Judit gaar ind. Denne Gang gaar hun hurtigt hen til Etageren og tager Diademmet. Hun staar et Øjeblik stille, saa gaar hun samme Vej fra hvilken hun er kommet. De to Opdagere følger efter

Fox	Becks
Handes	Hand
med	med
Revolver	Glasses

20.

hende ud gennem Haven,

à strøke Forbauselse

59. Hos Dr. Anthelmus.

Paakl.

Pers. Rekv:

Doktoren er atter kommet til Kræfter. Han staar ved Skrivebordet. "Skyerne trækker sammen" synes han at sige. "Dette maa være det sidste Kup, i Morgen rejser jeg." Doktoren staar endnu et Øjeblik. "Men den dumme Tøs, der er det eneste Vidne imod mig, maa jeg skaffe mig af med", siger han til sig selv. Han tager fra Skrivebordet en lille Flaske med Gift og gaar hen til Glassene. Han standser et Øjeblik, som betørkte han sig, saa ler han ondt og holder nogle Draaber i Judits Glas.

60. En Villavej i Nørheden.

Maa ser Judit ile afsted paa Afstand fulgt af de to Politimænd

61. Hos Doktoren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Judit træder ind med stift stirrende Blik. Anthelmus iler imod hende. Hun kaster Diademmet paa Bordet. Doktoren griber det graadigt. Saa ser han op paa Judit, der bliver staaende stift foran ham. "Drik, min Ven!" siger han og klapper hende venligt paa Skulderen. I samme Øjeblik heves en Arm bag hende den japanske Rustning og et Revolverskud splintrer Glasset. Anthelmus farer tilbage. Judit synker ned i Lænestolen. Julian Fox staar allerede

Flasken stikker han i Sammen.

21.

foran Anthelmus med Revolveren løftet imod ham. Bag ham staar Greven. Anthelmus Harmodi ser ondt og stikkende paa Jurian, saa krydser han Armene. De to Politimænd styrter ind, Fox peger paa Harmodi.

"Arrester ham," siger han til Politimændene, "det er Caspar Ronald, forhenværende Fange i Boxby Fugthus. Han er skyldig i to Mordforsøg og utallige Tyverier." I det Øjeblik Politimændene gaar henimod Anthelmus, tager denne sig pludselig sammen. Med et vældigt Spring er han henne ved Jerndøren og inden Opdagerne kan faa fat i ham har han slaaet Døren i for sig. Fox og Politimændene styrter hen til Døren og giver sig til at bryde den op.

62. Det lille Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Anthelmus Harmodi staar forvildet med brændende Øjne midt paa Gulvet. Døren genlyder ag Slag. Saa kaster han det sidste for-
tvivlede Blik paa alle sine Kostbarheder og trækker en lille Flaske op af Lommen og tømmer den til Bunden. Han synker ned ved Guldet, og han favner i Døds~~skæmpen~~ krampagtigt sine Skatte. Døren springer op og Jurian- Opdagerne kommer ind. De standser forfærdende og rystede, stirrende paa det uhyggelige Syn.

63. Studereværelset ses med aaben Jerndør ind til denne Scene.

der ses paa Afstand.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Forgrunden knæler Fox med Judits Hoved i sine Arme. Hun har slaaet Øjnene op og ser kærligt op til ham.

+++++

27 29 33 37 30 31

28 36 39 43 55 45

Oliver ✓ 143.85

Exp. 500

Merch. 293.68

Adm. 1.50

944.78